

поставлених завдань.

Список використаних джерел

1. Мильберн Кен, Крото Джон. Внутренний мир Flash. – К: Диасофт, 2000. – 496 с.
2. Новик Н. Г. Методические возможности использования flash-технологий на уроках информатики. KANT. 2017. № 1 (22). С. 46-50. [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/metodicheskie-vozmozhnosti-ispolzovaniya-flash-tehnologiy-na-urokah-informatiki>

ПРОБЛЕМА ШКІЛЬНОГО ПІДРУЧНИКА В ТЕОРІЇ НАВЧАННЯ БІОЛОГІЇ

Руда К. Ю., Міщук Н. Й.

*Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка*

Сучасний стан розвитку освіти характеризується підвищеннем ролі біологічних знань у навченні та вихованні майбутнього покоління держави. З огляду на це, особливого значення набуває проблема посилення процесуальних аспектів навчання (оволодіння учнями способами здобуття, критичного осмислення і перенесення необхідної інформації у практичну діяльність, формування навичок самоосвіти тощо). У розв'язанні зазначененої проблеми провідна роль належить шкільному підручнику та готовності вчителя до організації роботи учнів з ним.

Теорія шкільного підручника, за визначенням Д. Зуєва, є системою глибокого наукового обґрунтування головних його параметрів, яка покликана вивчати закономірності створення навчальної книги, допомагати її розвитку» [8].

В.С. Цетлін подає таке означення поняття «навчальна книга»: «... засіб навчання, яке надається для викладання і навчання в загальноосвітніх школах у вигляді книги чи брошури. Навчальні книги відповідають вимогам програм, містять дидактично і методично оброблений матеріал (зазвичай) одного

навчального предмета для одного навчального року. В більшій мірі, ніж інші засоби навчання, навчальні книги служать для розвитку духовних здібностей, прищеплюють уміння вчитися по книгах. Вони є основою для самоосвіти і безперервної освіти. Навчальні книги необхідні вчителю і учню, як на уроці, так і вдома» [10, с. 274].

До навчальної літератури відносять підручники, навчальні посібники, тексти лекцій, навчально-методичні посібники, задачники, довідники та інші друковані матеріали, що використовуються на навчальних заняттях. Навчальна література є найважливішим елементом методичного забезпечення навчального процесу.

У нормативних документах МОН України зазначено, що підручник – це «навчальне видання, яке містить систематизоване викладення навчальної дисципліни, відповідає програмі дисципліни та офіційно затверджене як такий вид видання». У наукових працях дидактів підручник трактується як:

1. «Носій знань...; ...мовчазний учитель» (Я. Кменський, 1650) [7, с. 34–36].
2. «Книга, в якій систематично викладено основи знань...» (В. Онищук, 1975) [5].
3. «Своєрідний сценарій (прообраз, проект) майбутньої діяльності навчання» (М. Скаткін, 1979) [8].
4. «Масова навчальна книга, яка передає предметний зміст освіти і визначає види діяльності, передбачені шкільною програмою для обов'язкового засвоєння учнями з урахуванням їх вікових чи інших особливостей»; «... важливий інструмент у руках учителя – покликаний допомагати йому сформувати у школяра потребу оволодіти не тільки конкретним змістом предмета, певним обсягом інформації, а й умінням узагальнювати вивчене, перевіряти вірогідність знань, застосовувати їх у тій чи іншій конкретній ситуації» (Д. Зуєв, 1980; 1983) [4, с. 72].

5. «Складна модель людського досвіду, при цьому, надзвичайно важливо, що в цій моделі завжди також відображається відомий педагогічний досвід, бідний чи багатий, і цей факт головним є для характеристики сутності підручника» (В.Беспалько, 1988) [1].

6. «Головний засіб навчання, в якому матеріально

фіксуються конкретний навчальний матеріал, що підлягає засвоєнню, способи і послідовність організації основних елементів навчального процесу»; «...основний носій соціального досвіду, який підлягає засвоєнню і втілений у відповідній моделі навчання (І. Лerner, 1992) [5].

7. «Сукупність скорочених і систематизованих знань в галузі певної науки (навчальнонаукової дисципліни) або сфері діяльності та апарату організації їх засвоєння; найважливіше джерело навчальної інформації, основний дидактичний засіб, що забезпечує діяльність навчання і викладання» (В. Смірнов, 2001) [9].

8. «Навчальне видання, що містить систематичний виклад навчальної дисципліни або її розділу, частини, відповідає державному стандарту і навчальній програмі та офіційно затверджене як вид видання» [3, с. 160].

Якщо узагальнити зазначені визначення терміна «підручник», то можна зробити висновок, що підручник – це:

- засіб навчання;
- джерело навчальної інформації;
- основний і провідний вид навчальної літератури.
- модель процесу навчання, що визначає його контури, загальну логіку, реалізовує всі компоненти змісту освіти (знання, способи і досвід творчої діяльності, емоційно-чуттєвий досвід).

Аналіз поглядів різних учених на функціональне призначення шкільних підручників, зроблений Л. С. Бондарем, показує, що, незважаючи на відмінності в підходах, усі вони одностайні в головному: підручник має створюватися як інструмент процесу навчання й допомагати учням найповніше оволодіти змістом освіти [2].

Висновок: Підручник з біології – важливий засіб формування загальнонавчальних та предметних компетентностей учнів. Він має не лише повідомляти суму готових знань, а й пробуджувати інтерес до науки, техніки, літератури, живопису, пожвавлювати роботу думки, стимулювати творчу діяльність у школі та дома. Кожний елемент підручника має нести певне функціональне навантаження в навчальному процесі, забезпечуючи надійний і заздалегідь передбачуваний позитивний вплив на розумову діяльність учнів, адже від якості підручника

залежить якість знань, умінь і навичок школярів. Процес підготовки шкільних підручників з біології потребує аналізу й подальших досліджень теорії шкільних підручників та диференційованого підходу до їх побудови.

Список використаних джерел

1. Беспалько В. П. Теория учебника: Дидактический аспект. М.: Педагогика, 1988. 160 с.
2. Бондар Л. С. Теоретичні основи та диференційований підхід до побудови підручників для початкової школи в УРСР (40–80-ті роки ХХ ст.) [Електрон. ресурс]. Режим доступу: <http://lib.iitta.gov.ua/7716/1/10.pdf>.
3. Загальна методика навчання біології: Навч. посібник для студ. вищих навч. закладів / І. В. Мороз, А. В. Степанюк, О. Д. Гончар, Н. Й. Міщук та ін.; за ред. І. В. Мороза. К.: Либідь, 2006. С. 158–161.
4. Зуев Д. Д. Школьный учебник. М.: Педагогика, 1983. 240 с.
5. Каким быть ученику: Дидактические принципы построения /Под ред. И.Я.Лернера, Н.М.Шахмаева. Ч. I-II. М.: Изд-во РАО, 1992. 169 с. (Ч.I); 160 с. (Ч.II).
6. Кодлюк Я. Теорія шкільного підручника як психолого-педагогічна проблема. *Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету (Серія: Педагогіка)*. 2000. № 8. С. 3–7.
7. Коменский Я. А. Об искусном пользовании книгами – первейшим инструментом развития природных дарований. Избранные педагогические сочинения. Т. 2. М.: Книга по требованию, 1996. С. 34–43.
- 8 Проблемы школьного учебника: Вопросы повышения воспитательной роли учебника. М.: Просвещение, 1979. Вып. 7. 230 с.
9. Смирнов В.И. Учебная книга в системе дидактических средств. *Университетская книга*. 2001. № 10. С. 16–26.
10. Цетлин В.С. Проблема учебника в зарубежной дидактике. *Справочные материалы для создателей учебных книг*. Сост. В. Г. Бейлинсон. М.: «Просвещение», 1991. С. 269–304.